

εγκέφαλος

εγκέφαλος, ο, ουσ. [<αρχ. ἐγκέφαλος], ο εγκέφαλος. **1.** ο ιθύνων νους που καθοδηγεί υπηρεσία ή σύνολο ανθρώπων που εξαρτώνται από αυτόν, ιδίως ο ιθύνων νους που καταστρώνει παράνομα σχέδια, που οργανώνει τη δράση παράνομης ομάδας: «ο υπουργός είναι ο εγκέφαλος του υπουργείου || ο εγκέφαλος της ληστείας ήταν ο τάδε || ο εγκέφαλος της απόδρασης των κρατουμένων απ' τη φυλακή ήταν ο τάδε». **2.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση: «μαζεύτηκαν όλοι οι εγκέφαλοι της κυβέρνησης για να βρουν μια λύση στο οικονομικό πρόβλημα που διέρχεται ο τόπος μας, όμως αποδείχτηκε πως αυτοί δεν ξέρουν πού πάνε τα τέσσερα!»·

- είναι εγκέφαλος, είναι πανέξυπνος: «δεν πιάνεται από πουθενά αυτός ο τύπος, γιατί είναι εγκέφαλος || ό,τι πρόβλημα έχω, μου το λύνει ο τάδε, γιατί είναι εγκέφαλος»·

- έχει βλήμα στον εγκέφαλο, βλ. λ. [βλήμα](#)·

- έχει κάλο στον εγκέφαλο, βλ. λ. [κάλος](#)·

- έχει σύφιλη στον εγκέφαλο, βλ. λ. σύφιλη·

- πλύση εγκεφάλου, βλ. λ. [πλύση](#)·

- τα πήρα στον εγκέφαλο, (στη νεοαργκό) θύμωσα πάρα πολύ, εξοργίστηκα, εξαγριώθηκα και αντέδρασα βίαια: «μόλις τον είδα να σηκώνει χέρι στον πατέρα του, τα πήρα στον εγκέφαλο, κι έγινε το έλα να δεις». Συνών. άναψαν τα λαμπάκια μου / βάρεσα βαλβίδες / τα πήρα στην κράνα / τα πήρα στο εθνόσημο / τα πήρα στο κεφάλι / τα πήρα στο κρανίο / τα πήρα στο φάρο / την έκανα λάμπα / την έκανα λαχείο (α) / την έκανα λώλα (α) / την έκανα τζαζ (α) / την έκανα τζα μπαντ.